

عنوان مقاله:

راهکارهای ارتقای صله ارحام در آموزه های اسلامی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مدیریت، روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیه شریفی - سطح دو (کارشناسی) رشته فقه و اصول، مدرسه علمیه فاطمه الزهرا(س)، کوی علوی اهواز، فعال فرهنگی و پژوهشگر،

محمد مهدی کریمی نیا - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، طلبه و پژوهشگر حوزه علمیه قم

علی اکرم منصوری - کارشناسی ارشد رشته روان شناسی، فعال فرهنگی و کارمند کمیته امداد امام خمینی

مجتبی انصاری مقدم - دکتری علوم و قرآن و حدیث دانشگاه میبد، مدرس دانشگاه

مرتضی فاضلی - دکتری علوم و قرآن و حدیث دانشگاه میبد، پژوهشگر مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

در اندیشه دینی حفظ، توسعه و تعمیق روابط فامیلی و ارتباط صمیمانه خویشاوندان بسیار با اهمیت است، زیرا که این مساله دارای آثار فردی اعم از دنیوی و اخروی و دارای پیامدهای اجتماعی خاص است. آگاه نبودن به وظایف و حقوق متقابل یکدیگر، ضعف های اخلاقی و مذهبی، افراط در استفاده از رسانه، پرهیز نه بودن این ارتباطات و کوچک شدن فضای مسکونی، از جمله عواملی است که سبب کاهش این ارتباط موثر است. اسلام، آدمی را موجودی فرد محور، تنها و جدای از جماعت نمی داند، بلکه او را به طور فطری اجتماعی می شناسد که باید در کنش های متقابل با دیگران، بخش مهمی از نیازهای خویش را برطرف سازد و به رشد و کمال دست یابد. اساسا اسلام، دینی اجتماعی و مبتنی بر قواعد و دستورهای جمعی است که هر گونه فردپرستی، رهبانیت و گوشه گیری در آن ممنوع است. صله رحم حمایت همه جانبه از افراد خانواده و پیوند با تمام خویشاوندان و در نهایت کمک به سلامت جامعه است. قطع صله رحم باعث افزوده شدن بر مشکلات و ناآرامی در خانواده میشود که به عنوان عاملی در افزایش افسردگی جامعه است و با توجه به نیاز مردم جامعه، ضرورت ایجاد شده صله رحم و راهکارهای تقویت آن در پیوندهای خویشاوندی بررسی شود و با ارتباط یافتن با هم از طریق رفع مشکلات و نیازمندی های همدیگر به وسیله همکاری و مشارکت در زمینه های مختلف به رشد و کمال دست یابند.

کلمات کلیدی:

ارتباط، خویشاوندان، صله رحم، اخلاق معاشرت، دید و بازدید، تعاون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1312109>

